

برنامه ریزی ریاضی و نقطه سرسری

غلامرضا - اسلامی بیدگلی

در مقاله قبلی* درباره نقطه سرسری دیدیم درحالتی که موسسه به تولید يك محصول و یا ترکیب خاصی از محصولات معینی اشتغال دارد می توان با اصلاح اطلاعات تاریخی و برگردان آنها به ارقام پیش بینی شده ، اشکالات مربوط به خطی بودن منحنی های درآمد و هزینه را مرتفع کرد و آنها را آنطور که باید رسم کرد، و یا حتی از طریق استفاده از مدل های ریاضی معمول نظیر " مشتقات " راه حل هایی را برای دستیابی به فرمول ریاضی جهت نقطه سرسری پیدا کرد. مثلاً " وقتیکه هزینه های متغیر با تولید از طریق روابطی نظیر رابطه $Q + 9/95 + 0.001Q = V$ در ارتباط بوده و نیز رابطه تولید و قیمت فروش بصورت $Q = 890 - V.P$ باشد می توان از طریق فرمول ساده ریاضی زیر نقطه سرسری را یافت.

زیرا:

$$Q - F = (P - V)Q - F$$

$$Q - F = (P - 0.001Q + 9/95)Q - F$$

$$Q - F = (P - 0.001) (890 - V.P) + 9/95 (890 - V.P) - F$$

$$Q - F = (P - 0.001) (-74/9 P + 812/3) - F$$

و چنانچه رابطه بالا را مساوی صفر فرض نموده و برای مقدار P حل کنیم دو جواب برای P بدست می آید که عبارتند از ۱۲ و ۱۰/۸۵ و نقطه سرسری عبارت خواهد بود از ۵۰ واحد و ۱۲۰/۸۵ واحد. برای دستیابی به قیمتی که سود را به حداکثر می رساند از رابطه بالا با توجه به P مشتق

می گیریم. این رابطه بصورت زیر درمی آید:

$$\frac{dBEP}{dP} = 149/8 P + 1711/1$$

حل این رابطه قیمت ۱۱/۴۲ ریال رابدست خواهد داد و این قیمتی است که تحت شرایط داده شده حداکثر سود (۲۵ ریال) در سطح تولید ۹۰/۵ واحد رابدست می دهد و چون قیمت فعلی فروش ۱۲ ریال است لذا موسسه تولیدی مورد نظر می تواند در این صورت با کاهش قیمت فروش تا ۱۱/۴۲ ریال سود خود را افزایش دهد. ولی وقتی موسسه محصولات متنوعی را تولید می کند و یانمی تواند ترکیب خاصی از محصولات مختلف را تولید کند، با هر تغییری که در میزان تولید هر کدام از محصولات تولیدی ایجاد شود، بعلت محدود بودن ظرفیت تولیدی، میزان تولید سایر محصولات تغییر خواهد کرد و بناچار ارقام هزینه و درآمد سایر محصولات نیز دچار دگرگونی شده و این خود باعث می شود تا موسسه در مواردی حتی تا بینهایت نقطه سربسری داشته باشد. خاصه آنکه در کلیه روشهای معمول و سنتی محاسبه نقطه سربسری مسئله محدود بودن منابع تولید و مشکلات تامین آنها در نظر گرفته نمی شود. بعبارت دیگر در محاسبات نقطه سربسری به روش سنتی فرض بر این است که موسسه امکانات تولید را به اندازه کافی در اختیار دارد تا بتواند هر مقدار که بخواهد تولید کند تا به نقطه سربسری برسد و یا اینکه درجه مشکلات تامین آنها یکسان فرض می شود، در حالیکه این فرض کمتر صورت واقعیت به خود می گیرد چه امکانات تولیدی موسسه، حداقل در مورد بعضی از عوامل تولید، محدود است و این باعث می شود که در بسیاری از موارد موسسه حتی امکان رسیدن به نقطه سربسری را نداشته باشد. در موارد دیگر تا همین یکی از عوامل تولید برای تولید محصولات پیش بینی شده با مشکلات خاصی روبروست که در برنامه ریزیها و محاسبات نقطه سربسری باید در نظر گرفته شود.

برای روشن شدن مطلب فرض کنیم موسسه ای به تولید ۲ کالای A

و B اشتغال دارد. اطلاعات مربوط به هزینه تولید و فروش محصولات عبارتند از:

شرح		A	B
قیمت فروش هر واحد		۱۰۰	۲۰۰
هزینه های متغیر هر واحد		۵۰	۱۰۰
(۱) سهم هزینه های ثابت و سود از هر واحد		۵۰	۱۰۰

اگر جمع هزینه های ثابت موسسه مبلغ ۱۵۰٫۰۰۰ ریال باشد موسسه علاقمند است بدانند در چه سطح تولیدی به نقطه سر به سر خواهد رسید. بسادگی می توان تشخیص داد که جواب های مسئله بینهایت است. جدول زیر نمونه هائی از ترکیب تولید محصولات A و B را که طی آن موسسه مربوطه به نقطه سر به سر می رسد نشان می دهد:

ردیف	تعداد ترکیب تولید		هزینه تولید متغیر		فروش		هزینه ثابت		جمع هزینه ها
	A	B	A	B	A	B	A	B	
۱	—	۱۵۰۰	—	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۲	۲۰۰۰	—	۱۵۰۰۰۰	—	۲۰۰۰۰۰	—	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۳	۱۰۰۰	۱۰۰۰	۵۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۴	۲۰۰۰	۵۰۰	۱۰۰۰۰۰	۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۱۰۰۰۰۰	۵۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۵	۱۸۰۰	۶۰۰	۹۰۰۰۰	۶۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۱۲۰۰۰۰	۱۸۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۶	۲۲۰۰	۴۰۰	۱۱۰۰۰۰	۴۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۸۰۰۰۰	۲۲۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۷	۲۸۰۰	۱۰۰	۱۴۰۰۰۰	۱۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۰۰۰۰	۲۸۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۸	۱۲۰۰	۹۰۰	۶۰۰۰۰	۹۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۱۸۰۰۰۰	۱۲۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۹	۶۰۰	۱۲۰۰	۲۰۰۰۰	۱۲۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۴۰۰۰۰	۶۰۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰
۱۰	۷۵۰	۱۱۲۵	۲۷۵۰۰	۱۱۲۵۰۰	۲۰۰۰۰۰	۲۲۵۰۰۰	۷۵۰۰۰	۱۵۰۰۰۰	۲۰۰۰۰۰

Contribution

(۱)

دیده می شود که با تغییر ترکیبات مختلف تولید از کالاهای A و B می توان نقاط سربسری متعددی داشت و این درحالتی است که فقط ۲ محصول تولید می شود. مسلماً چنانچه تعداد محصولات تولیدی به n برسد تعداد نقاط سربسری نیز بینهایت خواهد شد، و با این درحالتی است که فرض می شود کلیه عوامل تولید، برای مثال تولید ۱۵۰۰ واحد از کالای B و یا ۲۰۰۰ واحد از کالای A کافی می باشد. در نگاه اول ممکن است این طور تصور شود که برای موسسه بهتر خواهد بود که فقط به تولید کالای B مبادرت ورزد (چون سهم هزینه های ثابت و سود هر واحد از محصول B بیشتر از سهم سود و هزینه های ثابت هر واحد از محصول A می باشد) و لذا موسسه با تولید کمتر به نقطه سربسری خواهد رسید. ولی این تصور صحیح نیست، زیرا ممکن است وقت لازم برای تولید هر واحد از کالای A باشد و یا مواد اولیه لازم برای تولید ۱۵۰۰ واحد از کالای B را در اختیار نداشته باشیم. برای برطرف کردن این اشکال از فرمولهای برنامه ریزی خطی کمک می گیریم.

فرض کنید امکانات تولید موسسه همراه هزینه و درآمد موسسه از تولید و فروش کالاهای A و B عبارتند از:

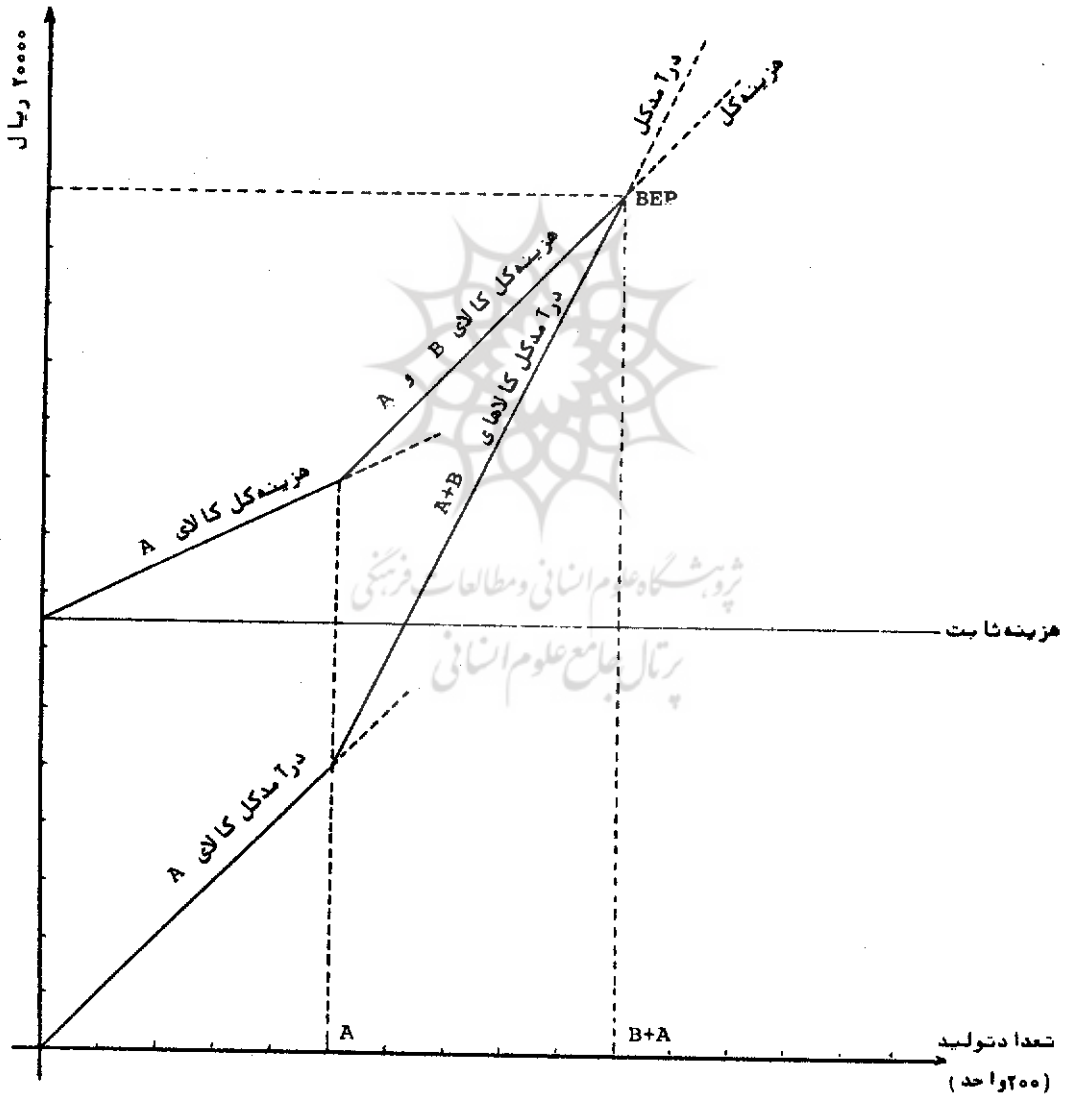
شرح	نوع کالاها		مقدار عوامل تولید در اختیار موسسه
	A	B	
هزینه متغیر هر واحد	۹ ریال	۸ ریال	
قیمت فروش هر واحد	۱۲	۱۱	
سهم سود و هزینه های ثابت	۴	۲	

مقدار مواد اولیه لازم برای تولید هر واحد	۱ کیلو	۱ کیلو	۵۰ کیلو
ساعات کار لازم برای تولید هر واحد	۱ ساعت	۲ ساعت	۸۰ ساعت
سایر عوامل تولید هر واحد	۲ واحد	۲ واحد	۴۰ واحد
کل هزینه های ثابت			۲۰۰ ریال

باتوجه به اطلاعات بالا نقاط سربسری را برای موسسه مذکور تعیین می کنیم. همانطور که دیدیم کاربرد فرمولهای سنتی با اشکالات زیادی برای تعیین نقاط سربسری روبرو بود. در این حالت خاصه محدودیت عوامل تولید نیز در نظر گرفته شده است که بالا جبار امکان استفاده از فرمولهای معمول محاسبه نقطه سربسر را غیر ممکن می سارد. لذا باید مبادرت به استفاده از سایر تکنیکها نمود. زیرا که در حالت بالا هر تغییری در ترکیب تولید محصولات A و B و مبلغ هزینه های متغیر کل اثر گذارده و رسم منحنی هزینه های متغیر را مشکل می سارد. لذا فرمولهای سنتی نقطه سربسری برای رسم نمودار مربوطه جوابگو نخواهد بود و تنها امکان استفاده از رسم نمودارهای سنتی برای بدست آوردن جدولی وجود دارد که در آن ترکیبهای مختلف تولید برای محصولات A و B نشان داده می شود. در جدول صفحات قبل ملاحظه شد که تعداد این ترکیبات بسیار زیاد خواهند بود. برای نمونه چندتائی در صفحه بعد رسم می شوند تا ملاحظه شود که حتی اگر دو محصول نیز تولید شوند در رسم نمودارهای سربسری چه مشکلاتی بوجود می آید و طبعاً در حالتی که n محصول تولید شود تقریباً رسم نمودارها بصورت سنتی غیر ممکن می شود. در تعریف نقطه سربسر گفته شد که نقطه سربسری نقطه ای است که در آن جمع هزینه های تولید (با احتساب هزینه های ثابت) با جمع درآمدهای حاصل از فروش تولیدات برابر است. در مثال مذکور

" سهم هزینه های ثابت و سود " حاصل از فروش هر واحد محصول A برابر با ۴ ریال است. لذا چنانچه موسسه X_1 واحداً کالای A تولید کند قادر خواهد بود $4 X_1$ ریال از جمع هزینه های ثابت را

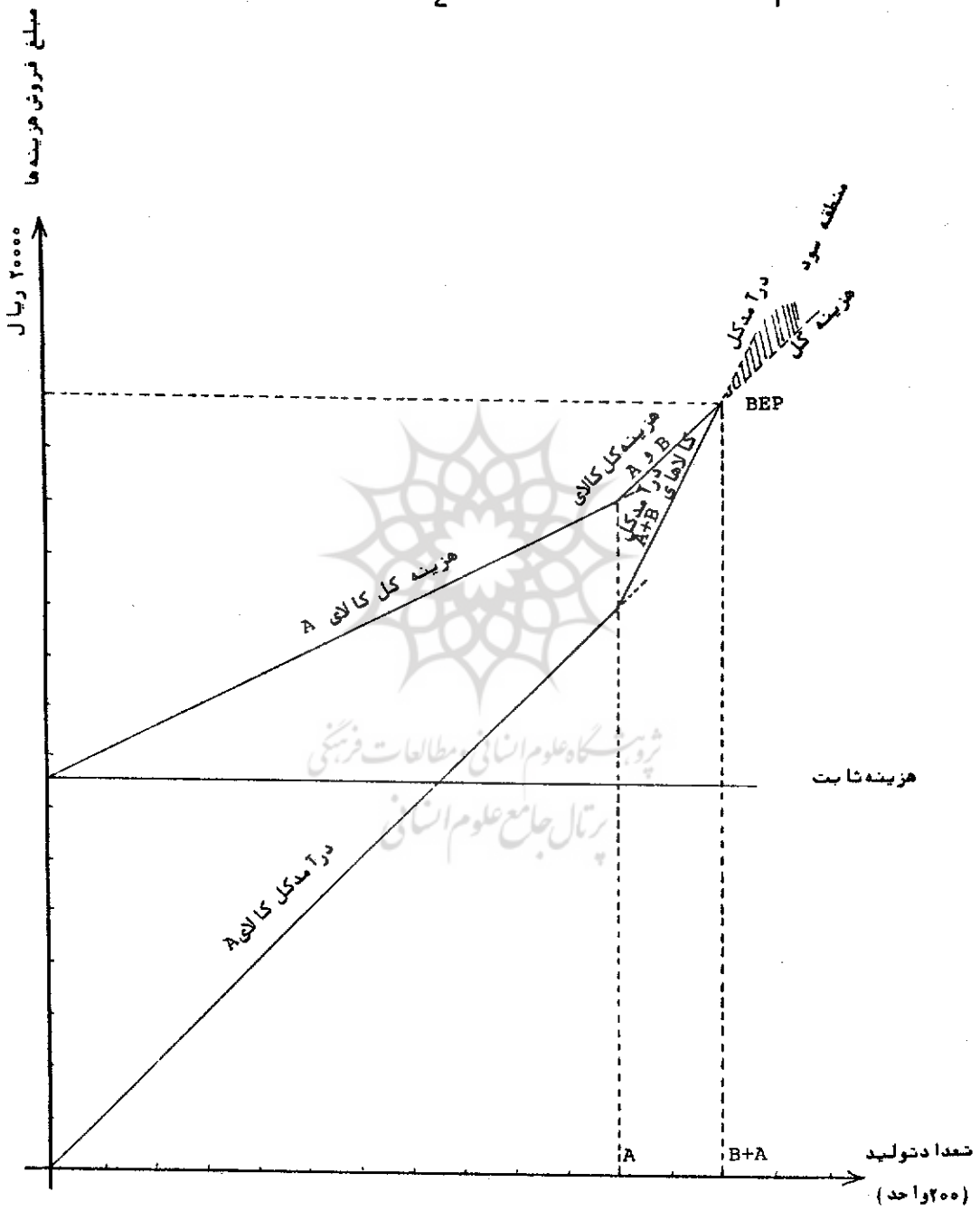
قیمت فروش هزینه ها

رسم نمودار زیر بر مبنای فرضیه های زیر انجام شده است:

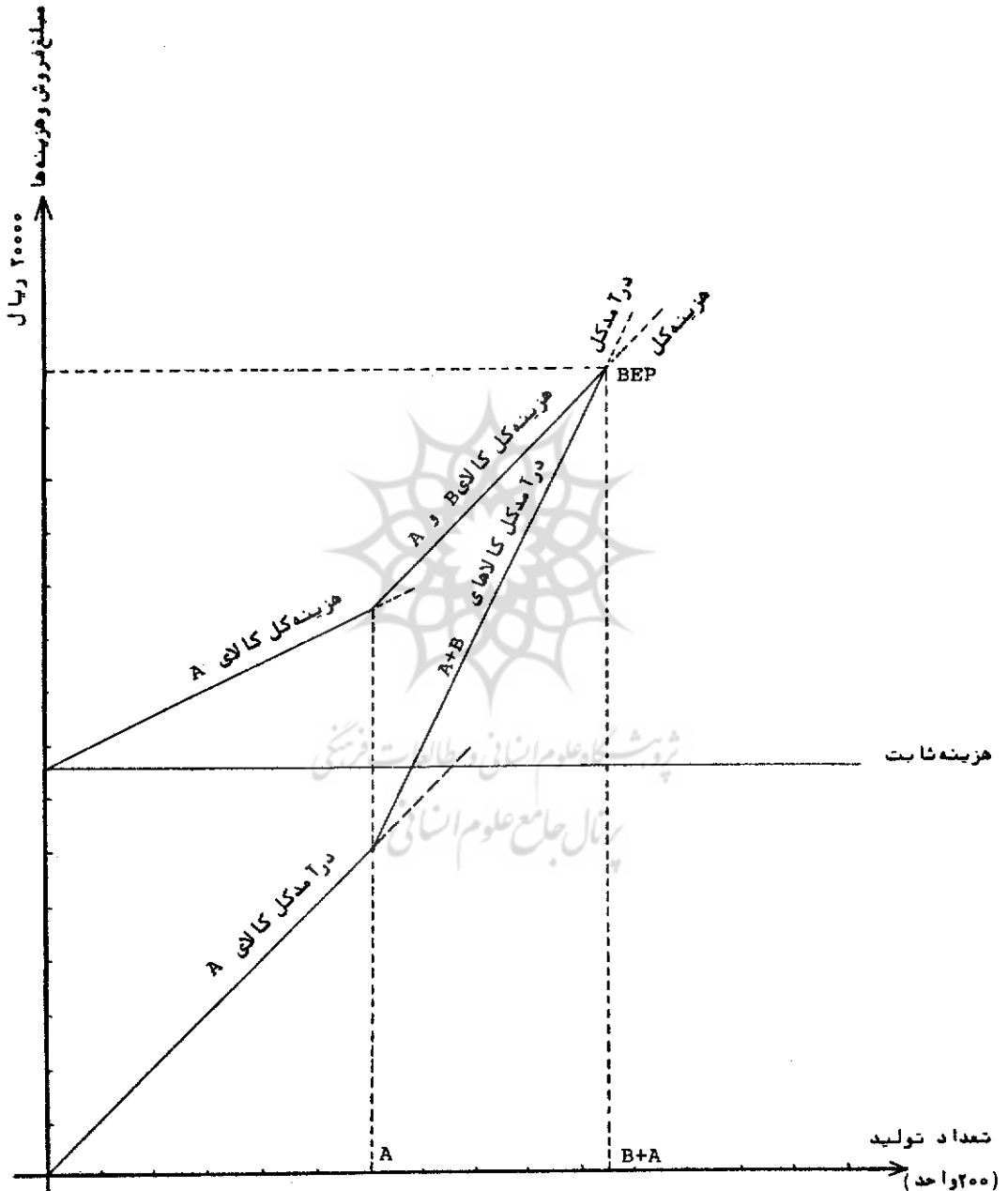
تولید شود

بهوشاند. همینطور اگر موسسه X_2 واحدا رکالای B تولید کند مبلغ $3 X_2$ ریال ارجع هزینه های ثابت را خواهد پهبوشاند. در نتیجه در ترکیب X_1 واحدا رکالای A و X_2 واحدا رکالای B "جمعاً"

رسم نمودار سربسری وقتیکه از A تعداد ۲۲۰۰ واحد و از B تعداد ۴۰۰ واحد تولید شود

مبلغ $4X_1 + 3X_2$ ریال ارزشیابی ثابت با ریافت خواهد شد.
 چون جمع هزینه های ثابت مبلغ ۲۰۰ ریال است پس برای رسیدن به
 نقطه سربسری باید مقادیری برای X_1 و X_2 در معادله زیر چنان تعیین

رسم نمودار سربسری وقتیکه از A ۱۲۰۰ واحد و از B ۹۰۰ واحد تولید شود

شود که $200 = 4X_1 + 2X_2$ باشد، همچنین مقادیر مربوط به X_1 و X_2 باید آنچنان انتخاب شوند که روابط زیر نیز برقرار باشند:

$$X_1 + X_2 = 50 \quad (1)$$

زیرا که تولید هر واحد از کالای A به یک کیلو مواد اولیه نیاز دارد و برای هر واحد از کالای B نیز باید یک کیلو مواد اولیه مصرف شود و کل مواد اولیه موجود ۵۰ کیلو می باشد.

$$X_2 + 2X_2 \leq 80 \quad (2)$$

زیرا که تولید هر واحد از کالای A به یک ساعت وقت نیاز دارد و تولید هر واحد از کالای B محتاج صرف دو ساعت وقت است و جمع ساعات قابل استفاده ۸۰ ساعت است که می تواند کلاً صرف تولید کالای A و یا B و یا ترکیبی از تولید هر دو شود.

$$3X_1 + 2X_2 \leq 140 \quad (3)$$

زیرا که تولید هر واحد از کالای A به سه واحد از سایر عوامل تولید و تولید هر واحد از کالای B به دو واحد از سایر عوامل احتیاج دارد و جمع سایر عوامل تولید ۱۴۰ واحد می باشد.

چون مقادیر X_1 و X_2 باید حتماً مثبت باشند پس روابط زیر نیز باید صادق باشند:

$$X_1 \geq 0 \quad (4)$$

$$X_2 \geq 0 \quad (5)$$

حل این قبیل مسائل از طریق استفاده از فرمولهای برنامه ریزی ریاضی امکان پذیر است. مسئله بالا ابتدا از راه برنامه ریزی خطی حل

(۲) برای مطالعه در این باره به کتابهای زیر مراجعه شود:

Taha, H.A. "Operations Research: An Introduction", The Macmillan Co., new York, 1968

Vajda, S., "Mathematical Programming", Reading Massachusetts: Addison - Wesley 1961. (ii)

(۳)
می شود و طی آن مقادیر X_1 و X_2 در رابطه $4X_1 + 3X_2$ با توجه به محدودیت های زیر:

$$\begin{aligned} X_1 + X_2 &\leq 50 \\ X_1 + 2X_2 &\leq 80 \\ 3X_1 + 2X_2 &\leq 140 \\ X_1 &\geq 0 \\ X_2 &\geq 0 \end{aligned}$$

مورد محاسبه قرار می گیرند. حل این مسئله مقادیر زیر را برای X_1 و X_2 بدست می دهد:

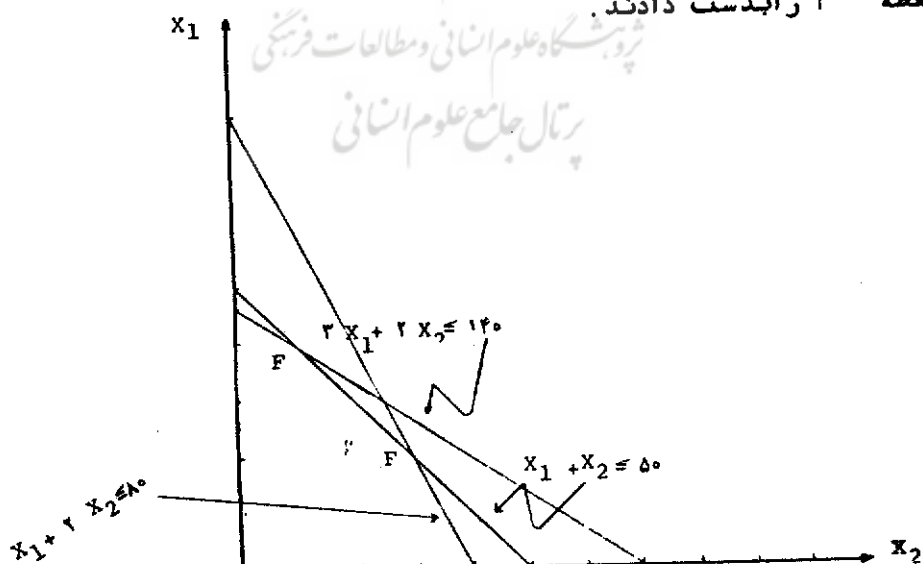
$$\begin{aligned} X_1 &= 40 \\ X_2 &= 10 \end{aligned}$$

و این مقادیر نشان می دهند که موسسه مورد بحث در شرایط گفته شده حداکثر مقادیر فوق الاشاره را تولید خواهد کرد و با فروش آنها نه تنها سودی نخواهد داشت بلکه ۱۰ ریال نیز زیان خواهد کرد. ارائه چنین فرمولی این مزیت را دارد که مدیران موسسه را متوجه این واقعیت می سازد که در شرایط موجود موسسه به نقطه سربسرن خواهد رسید مگر اینکه مقدار عوامل

- Beale, E.M.L., "Mathematical Programming In Practice," (iii)
Pitman, 1968
- Dantzing, G.B., "Linear Programming, An Extension", (iv)
Princeton University, 1963
- Dorfman, R., Samuelson, P.A. And Solow, R.M., "Linear (v)
Programming And Economic Analysis," MCGRAW-HILL, 1968,

(۲) در بعضی فصول کتب زیر نویس شماره ۲۵ راجع به برنامه ریزی خطی " مطالبی نوشته شده است. در زبان فارسی آقای مسعود رفیع جزوه ای تحت عنوان " مقدمه ای بر برنامه ریزی خطی " بوسیله دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران منتشر کردند. اخیراً کتب منتشره در زمینه برنامه ریزی ریاضی و با تحت عنوان روش های مقداری در مدیریت افزایش یافته است و از جمله این کتب " مقدمه ای بر برنامه ریزی خطی " ترجمه کیومرث پیریانی میباشد. این کتاب توسط " و. آلن اسپایوی " نوشته شده و در سال ۱۳۶۲ ترجمه شده و بوسیله انتشارات دانش پژوه منتشر شده است.

تولید بیشتر شوند و یاد هزینه های ثابت موسسه صرفه جوئی بعمل آید.
 اگر فرض شود که با تجدیدنظر در هزینه های ثابت موسسه مدیران موسسه
 مبلغ هزینه های ثابت را از ۲۰۰ ریال به ۱۲۰ ریال کاهش دهند، آنوقت
 موسسه مبلغ ۷۰ ریال سود خواهد برد ولی موسسات معمولاً هدفشان فقط
 رسیدن به نقطه سربسری نیست بلکه ضریب اطمینان نیز در محاسبات
 خود منظور می دارند و حداقل دنبال این مسئله هستند که بهترین شرایط
 را برای رسیدن به نقطه سربسریابند. مثلاً در این مورد می خواهند
 به این مطلب دست یابند که در چه شرایطی معادله $4X_1 + 2X_2 = 120$
 مقادیری برای X_1 و X_2 بدست خواهد داد که ضمناً شرایط پیش گفته
 شده در آن مصداق داشته باشد. حل این مسائل از طریق "برنامه -
 ریزی بر اساس هدف صورت می گیرد. همانطور که گفته شد معادلات -
 خطی (L.P.) تنها دارند که تعدادی معادله خطی را نسبت به یک تابع
 هدف حل نمایند و بهترین مقادیر ممکنه را با توجه به تابع هدف برای
 متغیرها بدست بدهند. در مثال قبلی دیدیم که تابع هدف و نامعادلات
 خطی جوابهای ثابتی برای X_1 و X_2 بدست دادند. این مقادیر در شکل ۱
 نقطه F را بدست دادند.

در صورتیکه از این نقطه دور شویم یا جواب منطقی نسبت به نامساویها بدست نمی آید و یا مقدار تابع هدف کمتر از ۱۹۰ خواهد شد ، لذا مشخص می شود که در این حالت از نقطه سربسبر برنامه ریزی خطی کاملاً" جواب لازم را به دست نخواهد داد، زیرا در این مورد ما می خواهیم مقادیر متغیرها را طوری بدست آوریم که نقطه F شکل ۱ به نقطه سربسبر نزدیکتر شود و نه اینکه مانند مثال قبلی بهترین جواب را نسبت به نامساویها بدست دهد. برای ابتکار مسئله را از طریق " برنامه ریزی بر اساس هدف " حل می کنیم. (۴)

در این نوع برنامه ریزی فرض می شود که تابع هدف با تغییری در طرفین رابطه بصورت یکی از روابط محدودیت به محدودیت ها اضافه می شود. به این معنی که در حل مسئله قبلی (که جمع هزینه های ثابت برابر با ۲۰۰ ریال بود) به این نتیجه رسیدیم که موسسه در شرایط داده شده هیچوقت به نقطه سربسبر نخواهد رسید و لذا در رابطه $4X_1 + X_2 - 200 = 0$ در شرایط داده شده مقادیری برای X_1 و X_2 هیچوقت مصداق نخواهد داشت. در مسئله جدید نمی دانیم آیا در شرایط موجود رابطه $4X_1 + 2X_2 - 120 = 0$ برای بعضی از مقادیر X_1 و X_2 صحت خواهد داشت یا نه. به این دلیل رابطه بالا را بصورت زیر می نویسیم:

$$4X_1 + 2X_2 - (Y - Y) = 120$$

که به ازای مقادیر مختلف X_1 و X_2 برای $Y - Y$ مقادیری بدست خواهد آمد. هدف این است که مقادیر $Y - Y$ به حداقل برسد. (۵)

(۴) برای آشنائی با " برنامه ریزی بر اساس هدف Goal Programming " مراجعه شود به :

A.Charnes & W.W.Cooper, " Management Models & Industrial Applications Of Linear Programming ", New York, John Wiley & Sons, Inc., 1961.

(۵) برای اثبات ریاضی و موارد و مثالهای مشابه مراجعه شود به :
Y.Ijiri, " Management Goals & Accounting For Control " Amsterdam: North - Holland Publishing Company, 1965.

زیرا که هر چه این مقدار $(\bar{Y} - \bar{Y}^+)$ کمتر باشد به نقطه سر بر سر نزدیکتر می شویم و اگر $\bar{Y} - \bar{Y}^+$ منفی باشد موسسه سود آور خواهد بود پس هدف از این مسئله این است که مقدار $\bar{Y} - \bar{Y}^+$ به کمترین مقدار خود برسد و شرایط زیر نیز برقرار باشد:

$$1) X_1 + X_2 \leq 50$$

$$2) X_1 + 2X_2 \leq 80$$

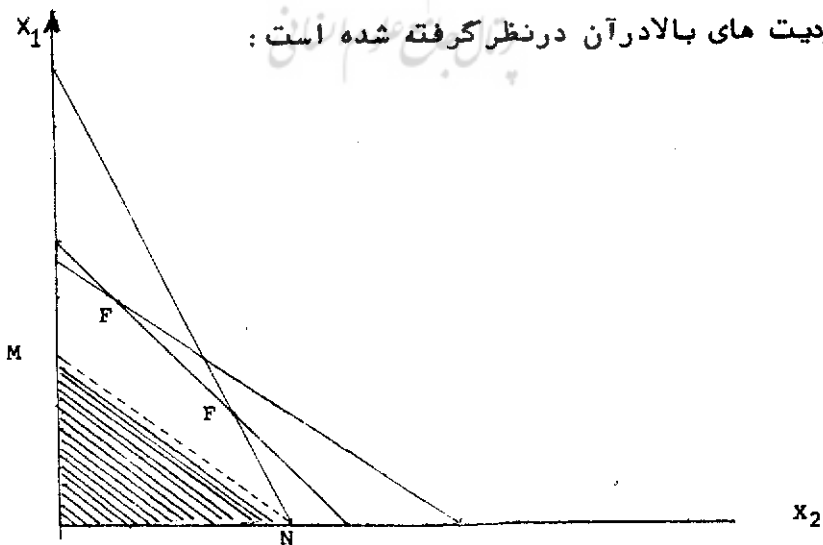
$$3) 3X_1 + 2X_2 \leq 140$$

$$4) 4X_1 + 3X_2 + \bar{Y} - \bar{Y}^+ = 120$$

$$5) X_1 \geq 0$$

$$6) X_2 \geq 0$$

اگر موسسه بخواهد به نقطه سر بر سر برسد باید مقدار $\bar{Y} - \bar{Y}^+$ برابر با صفر باشد. چون در این صورت $4X_1 + 3X_2 + (0) = 120$ و $4X_1 + 3X_2 - 120 = 0$ می شود. حل این مسئله مقادیری را برای X_1 و X_2 به ما خواهد داد که به ازای آنها موسسه به نقطه سر بر سر می رسد. برای اینکه مسئله بهتر روشن شود مبادرت به رسم نموداری می شود که محدودیت های بالادرا آن در نظر گرفته شده است:

باتوجه به نامعادلات و از روی شکل مشخص می شود که منطقه هاشورزده منطقه ایست که هر نقطه از آن می تواند مقادیری برای X_1 و X_2 بدست بدهد که به از آن نامعادلات محدودیت (۱) و (۲) و (۳) و (۵) و (۶) صادق باشد و در نقطه ای رابطه $4X_1 + 2X_2$ ماکزیمم (بیشترین) مقدار خود را خواهد داشت.

در اینجا مانده‌بال مقادیری برای X_1 و X_2 هستیم که در منطقه هاشورزده باشد و در رابطه $4X_1 + 2X_2 = 120$ نیز صدق کند. ملاحظه میشود که تعداد این نقاط می تواند خیلی زیاد باشد. یکی از آن نقاط می تواند روی محور X_1 و دیگری می تواند روی محور X_2 در منطقه هاشورزده باشد. به این معنی که در نقطه ای مانند M که در آن $X_1 = 30$ باشد مقدار X_2 صفر خواهد بود.

نامعادلات بالا را می توان با کمک متغیرهای کمکی (S_i) بصورت زیر نوشت:

$$X_1 + X_2 + S_1 = 50$$

$$X_1 + 2X_2 + S_2 = 80$$

$$3X_1 + 2X_2 + S_3 = 140$$

$$4X_1 + 3X_2 + Y - Y = 120$$

$$X_1 \geq 0 \quad X_2 \geq 0$$

وقتی $X_1 = 30$ و $X_2 = 0$ باشد مقادیر متغیرهای کمکی بشرح زیر خواهند بود:

$$S_3 = 50, S_2 = 50, S_1 = 20$$

مقادیر متغیرهای کمکی، S_1 ، S_2 و S_3 بدان معنی هستند که در شرایطی که از محصول A مقدار ۳۰ واحد تولید شود و محصول B صفر واحد، از ماده اولیه مقدار ۲۰ واحدی مصرف باقی خواهد ماند، و از ساعات کار در دسترس

۵۰ ساعت، و ارسایر عوامل تولید ۵۰ واحد بلا استفاده خواهند بود. این معنی در جدول زیر نشان داده شده است:

مقادیر ثابت	=	S_3	S_2	S_1	X_2	X_1	متغیرها
معادلات							
(۱)	=	۰	۰	۲۰	۰	۲۰	
(۲)	=	۰	۵۰	۰	۰	۲۰	
(۳)	=	۱۴۰	۵۰	۰	۰	۹۰	
(۴)	=	۱۲۰	۰	۰	۰	۱۲۰	

یک نقطه دیگر در منطقه هاشورده که می تواند موسسه را به نقطه سرسبز برساند این است که با تولید انحصاری کالای B به نقطه سرسبز برسیم. چون هر واحد از کالای B می تواند ۲ ریال ارزشی از کالای A را بپوشاند لذا چنانچه بخواهیم صرفاً با تولید کالای B به نقطه سرسبز برسیم باید تعداد ۴۰ واحد از کالای B تولید کنیم. این مقدار تولید از کالای B در منطقه هاشورده قرار دارد و لذا در شرایط داده شده عملی می باشد. در این صورت سایر مجهولات نامعادلات مقادیر زیر خواهند داشت:

$$S_3 = 60, S_2 = 0, S_1 = 10, X_1 = 0$$

با داشتن نقاط M و N در منطقه هاشورده خط MN را رسم می کنیم معلوم است که هر نقطه روی خط MN مقادیری برای X_1 و X_2 بدست خواهد داد که به ارا آنها موسسه به نقطه سرسبز می رسد.

مقادیر ثابت	=	S_3	S_2	S_1	X_2	X_1	متغیرها
معادلات							
(۱)	=	۵۰	۰	۱۰	۴۰	۰	
(۲)	=	۸۰	۰	۰	۸۰	۰	

(۲)	۰	۸۰	۰	۰	۶۰	=	۱۴۰
(۴)	۰	۱۲۰	۰	۰	۰	=	۱۲۰

ملاحظه می شود که در هر دو حالت گفته شده در بالا موسسه به نقطه سرسبز می رسد ولی اجرای هر کدام از این حالتها برای موسسه یکسان نمیباشد، زیرا مشکلات و امکانات تهیه عوامل تولید برای موسسه یکسان نیست. در این حالت دیده می شود که مقادیر متغیرهای کمکی در هر کدام از دو حالت بشرح زیر می باشد:

متغیرهای کمکی			
حالتها	S_1	S_2	S_3
حالت اول	۲۰	۵۰	۵۰
حالت دوم	۱۰	۰	۶۰

با در دست داشتن جدول بالا مدیریت موسسه با توجه به حدود مشکلات تامین عوامل تولید و تعیین حدود اطمینان برای تهیه آنها برای اجرای یکی از حالات فوق الذکر اخذ تصمیم خواهند نمود ولی در این حالت نیز مشکل این است که تعداد حالاتی که در آن موسسه به نقطه سرسبز می رسد زیاد است زیرا تعداد ترکیبات تولید کالاهای A و B، با توجه به بینهایت بودن نقاط روی خط MN، بینهایت می باشند. از طریق ریاضی می توان رابطه خط MN را برای نقاط M و N بصورت $PX_1 + (1-P)X_2 = X_1$ نوشت که در آن P بین صفر و یک هر مقداری را انتخاب می کند و به ازای هر مقدار که به P داده می شود، بشرطی که از صفر کمتر و از یک بیشتر نباشد، یعنی $0 \leq P \leq 1$ ، برای X_1 و X_2 مقادیری پیدامی شود که تحت آن موسسه به نقطه سرسبز می رسد. مثلاً اگر

$P = 0.5$ باشد برای X_1 و X_2 مقادیر زیر بدست خواهد آمد:

$$X_1 = 0.5(30) + (1-0.5)(0) = 15$$

$$X_2 = 0.5(0) + 40(1-0.5) = 20$$

یعنی با تولید ۱۵ واحد از کالای A و ۲۰ واحد از کالای B موسسه به نقطه سر به سر می رسد زیرا:

سهم هزینه های ثابت و سود حاصل از تولید ۱۰ واحد از کالای A $20 \times 2 = 40$

سهم هزینه های ثابت و سود حاصل از تولید ۲۰ واحد از کالای B $20 \times 2 = 40$

و جدول مربوط به ارزشهای متغیرها در این حالت بصورت جدول زیر نشان داده می شود:

معادلات	متغیرها					=	مقادیر ثابت
	X_1	X_2	S_1	S_2	S_3		
(۱)	۱۵	۲۰	۱۵	۰	۰	=	۵۰
(۲)	۱۵	۴۰	۰	۱۵	۰	=	۸۰
(۳)	۴۵	۴۰	۰	۰	۵۵	=	۱۴۰
(۴)	۶۰	۶۰	۰	۰	۰	=	۱۲۰۰

و اگر $P = 0.4$ باشد مقادیر X_1 و X_2 بصورت زیر محاسبه خواهد شد:

$$X_1 = 0.4 \cdot (20) + (1-0.4) \cdot (0) = 12$$

$$X_2 = 0.4 \cdot (0) + 40 \cdot (1-0.4) = 24$$

و سهم هزینه های ثابت و سود موسسه تولیدی در شرایطی که $X_1 = 12$ و $X_2 = 24$ باشد عبارت خواهد بود از:

$$12 \times 4 = 48 \quad \text{سهم سود و هزینه های ثابت از } X_1$$

$$24 \times 2 = 48 \quad \text{سهم سود و هزینه های ثابت از } X_2$$

جمع سهم سود و هزینه های ثابت از تولید

و نتایج حاصل از اجرای این تولید در مورد متغیرهای اصلی و کمکی در جدول زیر نشان داده شده است :

متغیرها	X_1	X_2	S_1	S_2	S_3	=	مقادیر ثابت
معادلات							
(۱)	۱۲	۲۴	۱۴	۰	۰	=	۵۰
(۲)	۱۲	۴۸	۰	۲۰	۰	=	۸۰
(۳)	۲۶	۴۸	۰	۰	۵۶	=	۱۴۰
(۴)	۴۸	۷۲	۰	۰	۰	=	۱۲۰

مقادیر متغیرهای اصلی و کمکی در هر کدام از چهار حالت بالا در جدول زیر نشان داده می شود :

متغیرها	X_1	X_2	S_1	S_2	S_3
حالتها					
(۱)	۲۰	۰	۲۰	۵۰	۵۰
(۲)	۰	۴۰	۱۰	۰	۶۰
(۳)	۱۵	۲۰	۱۵	۱۵	۵۵
(۴)	۱۲	۲۴	۱۴	۲۰	۵۶

با وجودیکه مقادیر حاصله برای رسیدن به نقطه سرسری در این حالت نیز زیاد است ولی تهیه جداولی بشرح بالا و مقایسه ارقام حاصله میتواند مدیریت را تا حدود زیادی در اخذ تصمیم برای ترکیب تولیدات راهنمایی کند. مثلاً مشکلات مربوط به تامین مواد اولیه و پاکتش بازار برای جذب

محصولات عوامل تعیین کننده در اخذ تصمیم برای اجرای یکی ارحالتهای محاسبه شده می باشند. علاوه بر آن هدف موسسه تنهارسیدن به نقطه سربسری نیست بلکه علاقمنداست بادر نظر داشتن همه عوامل و مشکلات سود خود را به حداکثر برساند، لذا فرموله کردن مسئله بصورت برنامه ریزی ریاضی برای
$$\text{Max. } \sum_{i=1}^n a_i x_i$$
 . باتوجه به تحقق شرایط نامعادلات مسئله در حل این مسئله راهنمای خوبی برای مدیریت میباشد. پس می توان با استفاده از کاربرد فرمولهای برنامه ریزی ریاضی براحتی نقطه سربسری را حتی در شرایطی تعیین نمود که موسسه به تولید n کالای مختلف اشتغال دارد و در آن کلیه محدودیت های مربوط به عوامل تولید و بار آریابی در نظر گرفته می شوند. ولی هدف یک موسسه رسیدن به نقطه سربسری نیست، مگر آنکه با داشتن انگیزه، مثلا رسیدن به حداکثر مطلوبیت، سربسری نیز بشود. در بسیاری از موارد هنوز انگیزه سودآوری هدف موسسات است. از رابطه بالا می توان در برنامه ریزیهای تولید بنحوی استفاده نمود که سودآوری موسسه به حداکثر نیز برسد. در این صورت بجای داشتن تابع هدف:

$$f(X) - F = 0$$

که در آن F مبلغ هزینه های ثابت را نشان می دهد، تابع هدف:

$$\text{Max. } F(X)$$

را خواهیم داشت.

ممکن است گفته شود که در روش ارائه شده نیز نقاط سربسری بینهایت خواهند بود و انتخاب یک ترکیب تولید با ترکیب تولید دیگر تفاوتی نخواهد داشت. این گفته صحیح نیست، زیرا اگرچه جواب مسئله بینهایت خواهد بود ولی تهیه بعضی از عوامل تولید برای موسسه همیشه اشکالاتی را باعث می شود، لذا موسسه می تواند با توجه به مقادیر متغیرهای کمکی، که ارحل مسئله بدست می آید، ترکیبی از تولید را انتخاب کند که کمترین

مشکل را برای موسسه ایجاد می کند.

از دیگر خصوصیات این روش محاسبه این است که می توان محدودیت های بارارومشکلات باراریابی را نیز در فرمولهای مسئله دخالت داد. به این معنی که اگر مثلا "تحقیقات باراریابی نشان داد که موسسه قادر نخواهد بود بیش از n واحد محصولی را بفروشد برساند، در این صورت این مسئله بصورت يك محدودیت به محدودیت ها اضافه می شود مثلا" اگر قرار است از کالای A حداکثر ۱۵ واحد تولید شود در این صورت نامعادله $X_1 = 15$ بصورت يك محدودیت به مسئله داده خواهد شد و یا اگر باید از کالای A حتما ۱۵ واحد تولید شود در این صورت $X_1 = 15$ به نامعادلات اضافه خواهد شد.

چون برنامه های کامپیوتری برای حل مسائل مربوط به برنامه ریزی ریاضی در دسترس می باشد می توان در هر مورد که اطلاعات مسئله تغییر می کند با صرف وقت کمی جوابهای جدیدی را بدست آورد، یا عبارتی با در دست داشتن آخرین اطلاعات همیشه می توان بهترین انتخاب ها را بدست داد.

همانطور که می بینید با ارائه این روش محاسبه نقطه سرسری بعضی از اشکالات متعددی را که در بالا به آنها اشاره کردیم می توانیم بر طرف کنیم، مثلا":

۱) فرض محدود بودن محاسبات به يك محصول و یا ترکیب خاصی از گروه محصولات معینی از بین می رود.

۲) مسائل مربوط به سودآوریها را می توان با توجه به محدودیتها در مسئله دخالت داد.

۳) چنانچه بر اثر عرضه زیاد محصول تغییری در قیمت ها داده نشود و موسسه علاقمند به این تغییر قیمت نباشد، می توان در مدل بالا تولید محصول را به مقدار معینی محدود کرد.

مثلاً" درموردی که هدف يك موسسه توليدی دسترسى به حداكثر فروش باشد. (برای ازميان بردن رقبا)، در این صورت موسسه شايد قيمت فروش كمتری از سایر رقبا پیشنهاد نماید، و چه بسا که قیمت فروش خود را در سطح قيمت تمام شده نگاه دارد، آيا در این شرایط می توان با" نسبت برگشت سود به سرمايه " عملکرد موسسه را ارزیابی کرد؟ مسلماً" خیر، زیرا که هدف موسسه چیزی بجز سودآوری بوده است و لذا در ارزیابی عملکرد این موسسه باید دریافت که با توجه به محدودیت های موجود و امکاناتی که در اختیار موسسه بوده است آيا مدیران به هدف موسسه (که حاصل فروش بیشتر بوده است) دسترسى پیدا کرده اند یا خیر؟ پس باید دید چه روش (روشهایی) برای برنامه ریزی در جهت رسیدن به هدفها با توجه به بررسی امکانات وجود دارد و این مساله باید مورد بررسی قرار گیرد که آیا امکان مقایسه واقعیات باپیش بینی ها با توجه به محدودیت ها هست؟

نگاهی به مطالبی که در بالا عنوان شده است می رساند که می توان از مدل های برنامه ریزی ریاضی برای ارزیابی عملکرد واحدهای توليدی و باررگانی استفاده نمود مثلاً" فرض کنیم که موسسه ای به توليد کالای X_i مبادرت دارد و اطلاعات زیر برای دوره مالی آینده پیش بینی شده است:

B_i	قیمت فروش هر واحد
γ_i	هزینه متغیر هر واحد
α_i	سهم سود و هزینه های ثابت
b_i	مواد اولیه مورد نیاز هر واحد از هر کدام از محصولات
c_i	نیروی کار مورد نیاز هر واحد از هر کدام از محصولات (ساعت)
d_i	ساعات کار ماشین مورد نیاز هر واحد
$i = 5$	حداكثر فروش کالای
100 واحد	
سودآوری	هدف موسسه:

- B مواد اولیه در دسترس
- C نیروی کار گرد دسترس
- D ساعات کار ماشین

باتوجه به اطلاعات بالا ترکیب تولید هر کدام از محصولات بالا فرمول

زیر تعیین خواهد شد:

$$\text{Max. } \sum_{i=1}^n X_i a_i$$

Subject to:

$$b_{pi} X_i \leq B_p$$

$$c_{pi} X_i \leq C_p$$

$$d_{pi} X_i \leq D_p$$

$$X_i \geq 0$$

$$X_5 = 100$$

حل این مسئله مقادیر X_i را برای هر کدام از محصولات (به ازای $\sum_{i=1}^n a_i X_i$) را همراه مقدار ($i = 1, 2, 3, \dots, n$)

باتوجه به محدودیت ها و ضرایب پیش بینی شده در اختیار قرار خواهد داد. در عمل مقدار عوامل تولید (B , C , D) و ضرایب پیش بینی شده برای مصرف هر کدام از عوامل تولید (b_i , c_i , d_i) تغییر خواهند نمود، ولی با در دست داشتن اطلاعات دقیق در آخر دوره مالی مجدداً خواهیم توانست فرمول زیر را داشته باشیم:

واقعی

پیش بینی

شرح عوامل :

B_A

B_p

مواد اولیه

C_A	C_p	نهری کار
D_A	D_p	ساعات کار ماشین
b_{ai}	b_{pi}	مواد مصرفی هر واحد تولید
c_{ai}	c_{pi}	ساعات مصرفی هر واحد تولید
d_{ai}	d_{pi}	ساعات مثلثین مصرفی هر واحد
50	100	حداکثر فروش کالای
برای λ_i	α_i	سهم سود هزینه های ثابت
$\lambda_i < \alpha_i$		

با این ترتیب مسئله بصورت زیر فرموله خواهد شد:

$$\text{Max. } \sum_{i=1}^n \lambda_i X_i$$

مشروط بر اینکه:

$$b_{ai} X_i \leq B_A$$

$$c_{ai} X_i \leq C_A$$

$$d_{ai} X_i \leq D_A$$

$$X_5 = 50$$

$$X_i \geq 0$$

حل این مسئله جوابهایی را برای X_i و مقدار $\sum_{i=1}^n \lambda_i X_i$

بدست خواهد داد که حداکثر سودی خواهد بود که در شرایط واقعی، موسسه باید کسب می نمود. مقایسه این سود با "سود واقعی" حاصل شده، نشان دهنده مغایرتی خواهد بود که موید کارآیی، یا، عدم کارآیی موسسه می تواند باشد. به این ترتیب موسسه با چند مسئله روبروست:

(۱) مقایسه سود واقعی با سودی که میتوانست در شرایط واقعی حاصل شده باشد.

(۲) مقایسه سود واقعی با سود پیش بینی شده.

۳) مقایسه سودی که می توانست در شرایط واقعی حاصل شده باشد با سودپیش بینی شده.

این مغایرات بطور کلی می توانند ناشی از عوامل زیر باشند:

(۱) ضعف در برنامه ریزی

(۲) ضعف در اجرای برنامه های پیش بینی شده

(۳) غلط بودن اطلاعات

(۴) محدودیت های خارج از کنترل مدیران

دقت و مطالعه در هر حالت از موارد بالانشان دهنده کارآئی واحد تولیدی

خواهد بود ●

تسلیت به همکار

آقای غلامرضا اسلامی بیدگلی همکار عزیز ما پدراگرامی خود را از دست دادند. مصیبت وارده رابه ایشان تسلیت می گوئیم.

هیئت تحریره

خواننده عزیز:

متأسفانه به علت تراکم مطالب در این شماره موفق به چاپ "بخشنامه های مالیاتی" نشدیم. انشاله از شماره آینده چاپ این بخشنامه هارا ادامه می دهیم.